



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการอ้างอิงตนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโปรแกรมวิดิทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพหูพจน์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโปรแกรมวิดิทัศน์ที่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากโปรแกรมวิดิทัศน์ที่ไม่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตน

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนารีรัตน์ จังหวัดแพร่ ปีการศึกษา 2533 จำนวนทั้งสิ้น 454 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามขั้นตอนดังนี้ แบ่งนักเรียนตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2533 ออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูง กลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง และกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจากนักเรียนในแต่ละกลุ่มออกมากลุ่มละ 30 คน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งจากนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มทดลองจะมีนักเรียนกลุ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทั้ง 3 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน จะได้นักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. โปรแกรมวิดิทัศน์วิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง From Evil To Good มีความยาวประมาณ 10 นาที มีจำนวน 2 ชุด คือ
 - 1.1. โปรแกรมวิดิทัศน์ที่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตน
 - 1.2. โปรแกรมวิดิทัศน์ที่ไม่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
3. เครื่องรับโทรทัศน์สี และเครื่องเล่นวิดิทัศน์

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโปรแกรมวิดิทัศน์ที่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากโปรแกรมวิดิทัศน์ที่ไม่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตน

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการอ้างอิงตนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโปรแกรมวิดิทัศน์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษจากโปรแกรมวิดิทัศน์ที่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากโปรแกรมวิดิทัศน์ที่ไม่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของแครกและล็อกฮาร์ท (Crak and Lockhart, 1972) ซึ่งได้เสนอว่าเมื่อคนเราได้รับสิ่งเร้าใหม่นั้น ได้มีการวิเคราะห์ข้อมูลในระดับที่ลึกตื้นต่างกัน ซึ่งต้องอาศัยเวลา ถ้าการเข้าประมวลรหัสมีความซับซ้อนน้อยจะใช้เวลาในการระลึกภานน้อย ถ้าการเข้าประมวลรหัสมีความซับซ้อนมากจะใช้เวลาในการระลึกภานมาก และยังสอดคล้องกับแนวความคิดของโรเจอร์และคณะ (Rogers and others, 1977) ที่ว่า การเข้าประมวลรหัส

ข้อมูลด้วยการอ้างอิงตนเองจะช่วยให้การจำได้ดีกว่าการเข้าประมวลรหัสโดยวิธีอื่น กล่าวคือ การที่ตน (Self) จัดกระทำข้อมูลที่ได้รับโดยเชื่อมโยงเข้ากับประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม ที่ตนมีอยู่จะทำให้สามารถจำและระลึกได้ดี ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับการวิจัยของ จุไรพร จินตกานนท์ (Churaiporn Chintakanont, 1988) ที่พบว่า การให้คำถาม นำที่ก่อให้เกิดการอ้างอิงตนเองแก่ผู้ชมก่อนการดูรายการสารคดีทางโทรทัศน์ จะทำให้ผู้ชมสามารถ จำและระลึกได้ดีกว่าการไม่ได้ใช้คำถามนำที่ก่อให้เกิดการอ้างอิงตนเอง นอกจากนี้ยังสอดคล้อง กับการศึกษาของเคนซีเออร์สกี (Kendzierski, 1980) ที่ว่าการเข้าประมวลรหัสข้อมูลที่ เกี่ยวข้องกับตนเองจะจำได้ดีกว่าการเข้าประมวลรหัสข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อื่น ๆ ดังนั้น ผลของการเข้าประมวลรหัสโดยการอ้างอิงตนเองจะช่วยให้จำและระลึกได้ดีกว่าการเข้าประมวล รหัสโดยวิธีอื่นในระดับของกระบวนการสารสนเทศ นอกจากนี้การวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับ การวิจัยของลอร์ด (Lord, 1980) ซึ่งศึกษามลของการใช้จินตภาพและการอ้างอิงตนเอง กับ การใช้จินตภาพและการอ้างอิงถึงสิ่งอื่นในการเข้าประมวลรหัส พบว่า การใช้จินตภาพและ การอ้างอิงตนเองจะระลึกความหมายได้น้อยกว่าการใช้จินตภาพกับการอ้างอิงถึงสิ่งอื่น อาจเป็น เพราะว่ามีผู้เข้ารับการทดลองมีประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้นน้อย อย่างไรก็ตาม ในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นในลักษณะสารคดีนั้น วัตถุประสงค์เป็นสื่อการสอนที่มี คุณสมบัติเหมาะสมเพื่อเสนอเรื่องราวที่ต่อเนื่อง ได้เห็นภาพและได้ยินเสียงไปในเวลาเดียวกัน จึงสร้างความสนใจของผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้และการจำได้ดียิ่งขึ้น

สรุปผลทั่วไป

ในการนำการอ้างอิงตนเองมาใช้ในการเรียนการสอนต้องมีการเลือกเนื้อหาของบท เรียนว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ เนื่องจากว่าเนื้อหาที่นำมาใช้สอนบางเรื่องผู้เรียนอาจไม่ มีประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนไม่เกิดการอ้างอิงตนเอง และการใช้วัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนรับประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวาง จึงทำให้ผู้เรียนจำ และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดี

ข้อเสนอแนะ

ด้านการเรียนการสอน

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนจากโปรแกรมวิดีโอทัศน์ที่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากโปรแกรมวิดีโอทัศน์ที่ไม่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตนเอง ดังนั้นควรมีการนำโปรแกรมวิดีโอทัศน์ที่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตนเองมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนจำและจับใจความเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้สื่อการสอนอื่น ๆ ก็สามารถนำมาทำให้เกิดการอ้างอิงตนเอง ซึ่งน่าจะให้ผลได้ดีเช่นเดียวกัน ดังนั้น ในการเรียนการสอนจะมีการใช้สื่อหรือไม่ใช้สื่อก็ตาม ควรมีการทำให้เกิดการอ้างอิงตนเองจะทำให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ด้านการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยโดยการศึกษาลักษณะของผู้เรียน เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ ว่ามีส่วนสัมพันธ์กับการให้หรือไม่ให้การอ้างอิงตนเองอย่างไร
2. ควรมีการศึกษาถึงวิธีการที่จะให้มีและไม่มีการอ้างอิงตนเองในรูปแบบอื่นนอกเหนือจากคำถามและคำสั่ง
3. จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่าโปรแกรมวิดีโอทัศน์ที่มีการทำให้เกิดการอ้างอิงตนเองก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้ดี จึงควรมีการทดลองกับสื่ออื่นโดยใช้การอ้างอิงตนเอง
4. เนื้อเรื่องที่ใช้นสอนควรมีการศึกษาวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นแล้วนำมาทดลองโดยใช้การอ้างอิงตนเองกับอีกท้องถิ่นหนึ่งว่าจะได้ผลอย่างไร